

ŠŮTEK

Uvnitř najdete:

Pozdrav z redakce

Den dětí

Svatý Medard

Boží Božena

Sborník pohádek

Nepřehlédněte:

Kamínkování

Zpátky ve škole

Hrajeme si a tvoříme

Cizina po česku

Naše galerie

Vtipy o vysvědčení

Milí čtenáři, ale především naši milí „vycházející“ redaktoři!

Bohužel nastala chvíle, kdy se s Vámi musíme rozloučit, protože odcházíte z naší školy. A že po Vás bude velká mezera, vždyť jste tvořili polovinu redakce! A musíme přiznat, že skutečně aktivní polovinu. Do Šotka jste chodili od 6. třídy a za tu dobu jste načerpali mnoho zkušeností, hýřili jste bezvadnými nápady, bylo na Vás spolehnoutí. Zažili jsme společně nejen chvíle nad rozepsaným časopisem, ale i při různých soutěžích a soustředěních. Za celou redakci Vám slibujeme, že se budeme snažit udržet časopis na úrovni, kterou jste nám pomohli vytvořit a na jakou jste byli zvyklí. A Vám přejeme, ať se Vám v dalším životě daří minimálně tak skvěle, jako se Vám dařilo v naší redakci.

za redakci Mgr. Jana Pavlovičová

Š

Vycházející členové redakce:

Štěpán BRŮŽEK

Adéla STODOLOVÁ

Andrea TULACHOVÁ

Tomáš KRÁL

Lada ZINDULKOVÁ

Šimon LUSTYK

Nina SODOMKOVÁ

Filip SKALNÍK

Natálie SCHEJBALOVÁ

O

T

DEN DĚTÍ

První podnět k založení dne, který by oslavoval děti, vznikl v Turecku při založení Národního shromáždění 23. dubna 1920 během Turecké války za nezávislost. Tehdejší ochránce národních práv Mustafa Kemal prohlásil, že důležitou součástí k budování nového státu jsou děti. Proto ustanovil 23. duben jako *Den dětí*, který obyvatelé Turecka slaví dodnes a je státem uznávaným svátkem.

E

Vyhlášení dne dětí, který by se slavil po celém světě, bylo poprvé doporučováno v roce 1925 na Světové konferenci pro blaho dětí. Den dětí však nebyl vyhlášen. Tato konference se konala 1. června 1925. Ve stejný den se v San Franciscu konal festival Dračích lodí, na jejichž oslavu čínský generální konzul shromáždil mnoho čínských sirotek, aby poukázal na to, že by se společnost měla více zabývat blahem dětí. Tyto dvě významné události, které se staly ve stejný den, určily datum oslav Dne dětí, který

byl ale oficiálně vyhlášen později.

Některé státy si i přesto ponechaly datum oslav na začátku června, jiné státy datum oslav přesunuly na listopad podle doporučení OSN a některé státy si ponechaly červnové datum a přijaly také oslavy dětí v listopadu.

Nina Sodomková, Adéla Stodolová

K

SVATÝ MEDARD

Víme, že slaví svátek 8. června a kvůli němu nám pak celý červen prší. Ale kdo to vlastně byl?

Narodil se v roce 457 n. l. v Salency. Byl synem bohatého šlechtice Nektarda a Protagie. Od dětství projevoval útrpnost a milosrdnou lásku. Svoje šaty dal slepému žebrákovi, jídlo zapíral, aby ho mohl dát chudým. Medard studoval ve Vermandois a v Tournaye, které bylo královským sídlem. Bývá uváděno, že konečného vzdělání dosáhl na Saint-Quentin a údajně roku 505 přijal kněžské svěcení.

Medard jako kněz působil v rodišti. Po smrti biskupa vermandoiského v roce 530 byl ve věku asi 70 let ve Vermandois jmenován jeho nástupcem. V následujícím roce, snad z bezpečnostních důvodů, přemístil své sídlo do opevněného města Nyonu. V roce 540 v Noyonu zemřel.

V křesťanském náboženství je považován za ochránce úrody a patrona sedláků, pastýřů, meteorologů, sládků a vinařů a proti bolesti zubů. Lidé se k němu modlili za suché počasí

při senoseči, za úrodu polí a vinic, také proti horečce a choromyslnosti.

Jméno vychází ze starogermánského *Mahtahard*, vzniklého spojením slov *maht* – „síla“, „moc“, a *hardus* – „přísný“, „tvrdý“. Jméno tedy označuje silného a mocného člověka. Domácí podoby jména: Medardek, Medek, Meda. Jméno se téměř nevyskytuje.

Děti s tímto jménem se od roku 1945 narodilo 36, v minulém roce 7.

Slavní nositelé tohoto jména jsou:

Medard Boss, německý psychiatr; Medardo Rosso, italský sochař

NEJZNÁMĚJŠÍ PRANOSTIKY::

Nejznámější je verze „Medardova kápě, čtyřicet dní kape“.

Lidová pořekadla znají i verzi, kdy na Medarda namokne každá brána, anebo „Když na Medarda prší, voda břehy vrší“.

Tvrzení se zakládají na dlouhodobém pozorování našich předků, kteří obdělávali svá pole a cykly v přírodě měli zpravidla dobře odpozorované.

redakce

M

E

D

A

R

D

„BOŽÍ BOŽENA“

BOŽENA NĚMCOVÁ 200. VÝROČÍ NAROZENÍ

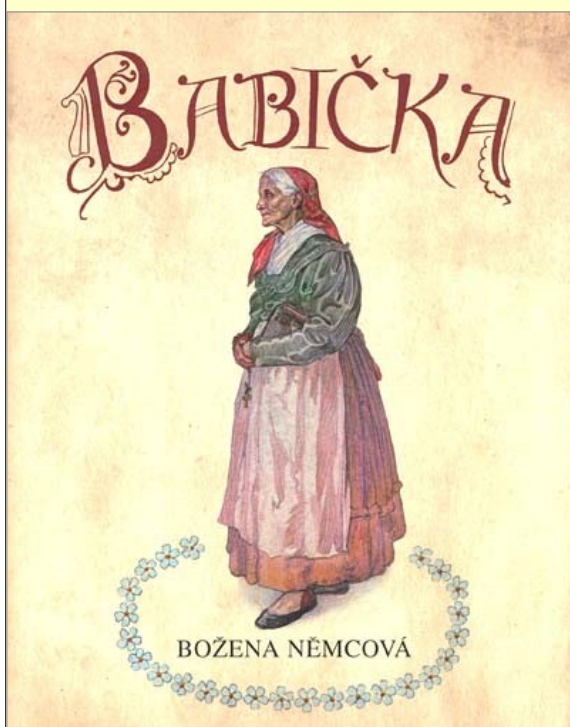
Dne 4. února jsme oslavili 200 let od narození významné spisovatelky, která patří k zakladatelům moderní české prózy.

Do podvědomí čtenářů se Božena Němcová vryla jako autorka povídek a rozsáhlejších próz z venkovského prostředí a autorka pohádkových sbírek. Začínala jako básnířka a později svou činnost přizpůsobila zájmu o lidové tradice a folklór. Hrdiny povídek jsou většinou prostí lidé, které vykresluje až idealizovaně a staví je do kontrastu s boháči a vrchností.

Mezi její nejznámější a nejoblíbenější díla patří Babička, zachycující její dětství, Divá Bára, V zámku a v podzámčí nebo Pohorská vesnice. Je autorkou sedmi svazků Národních báchorek a pověstí a deseti svazků Slovenských pohádek a pověstí. Pohádky nezachycovala v podobě, v které se k ní dostaly, ale sama je s úpravami převyprávěla. K životu a tvůrčí práci přiměl Boženu Němcovou především pobyt v Praze a její styky s představiteli tehdejší české kultury. Dětství prožila Božena Němcová, za svobodna Panklová, v Ratibořicích na statcích kněžny Zaháňské.

Základní vzdělání získala ve škole v České Skalici. Její otec byl kočár a matka služka, velký vliv na ni měla její babička, tkadlena Magdalena Novotná. V sedmnácti letech byla Božena na přání rodičů provdána za Josefa Němce, o patnáct let staršího úředníka finanční stráže. Manželství nebylo láskyplné, jak by si Božena přála, a k rodinné pohodě nepřispělo ani časté stěhování. Zachránily její děti a společné vlastenecké zájmy nesoucí se v duchu národního obrození. Velkou ranou osudu byla smrt syna Hynka.

Dílo Boženy Němcové, které patří do zlatého fondu české literatury, je mnohokrát zpracované i v podobě zvukových nahrávek. Audioknihy s jejím zpracováním národních pohádek načetla v průběhu mnoha desetiletí celá plejáda hereckých osobností.

A protože k příležitosti tohoto jubilea byla vyhlášena literární soutěž „Boží Božena“, i my se samozřejmě zúčastníme a pošleme pohádky, které vytvořili převážně žáci 9. ročníku.

Některé z nich si v našem čísle můžete přečíst.

V

Ý

R

O

Č

Í

ZOUBEK KARLÍK

Veronika Janková

Bylo nebylo, jednoho dne se narodilo miminko jménem Pét'a. Miminka, jak je známo, nejprve pijí od maminky materské mléko. Jinak tomu nebylo ani u Pěti. Když však přišel čas prvního zoubku, začaly pro něj těžké časy. Celé noci nespál, brečel a ani maminka mu s růstem prvního zubu nedokázala pomoci. Byl to právě zoubek Karlík, kdo dával Pét'ovi tak zabrat, jako žádný jiný.

Jakmile měl Pét'a všechny zoubky, které by v pěti letech měl mít, maminka mu svěřila péči o ně do jeho rukou. To ale neměla dělat! Nějaký čertík Pét'ovi nakukal, aby si místo večerního čištění zoubků dal radši kousek čokolády, že zuby v noci potřebují něco jíst a že právě čokoláda je na noc nejlepší. Pét'a dal na ta slova a poctivě každý večer jedl tabulku čokolády, brambůrky a ještě to pro jistotu zapíjel Colou. Mamince vřdycky řekl: „Zuby už mám vyčištěné, půjdu spát, dobrou!“ a šel. V noci se v Pét'ově puse ohromně vyřádil nepřítel zubů, Kaz! Ničil zuby, jak nejvíce to šlo, barvil je z bíla do žluta, někde začal i s nádechem do černé barvy! To však Pét'a celou dobu netušil. Po nějakém čase, co takhle lhal mamince a také naslouchal zlému čertíkovi, ho začal bolet zub. A byl to právě zoubek Karlík, který ho začal bolet jako první.

Pét'a bolestí zase nemohl spát, ale Karlík malému Pét'ovi prozradil, co může za jeho bolest zoubku, a tak milý Pét'a přestal po večerech jíst čokolády a všechno ostatní, co zoubkům ubližuje. Ale hlavně! Opět si začal pravidelně čistit zuby, jako mu to donedávna dělala jeho maminka. Karlík mu vždy ještě radil, kde je v puse ještě nějaká nečistota, aby žádné místečko nevynechal. Bolest trochu ustala, ale brzy přišlo období, kdy mléčné zoubky vypadávají a na jejich

místě začínají růst nové zuby, které už jsou stálé. Pét'ovy první zoubky jeden po druhém mizely a zbýval už jen Karlík. Oba se začali bát. „Karlík je se mnou od malička, nechci ho ztratit!“ brečel Pét'a mamince v náručí.

Jednoho dne, když měl Pét'a ve škole k obědu brambory a maso, zoubek Karlík se neudržel a uvízl Pét'ovi v kousku masa! Pét'a znejistěl a bylo mu téměř do breku. Nevěděl, co má dělat. Poprvé v životě viděl malého kamaráda na vlastní oči před sebou! Vůbec se mu Karlík nelíbil. Nemohl uvěřit, že měl něco tak ošklivého celou dobu v puse. Opatrně vzal Karlíka do ruky, očistil ho od jídla a pozorně si ho prohlédl. „Musím se ho zbavit!“ napadlo ho v duchu a rychle zub schoval do kapsy. Pak pomalu a opatrně dojedl zbytek oběda.

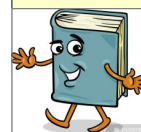
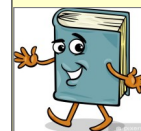
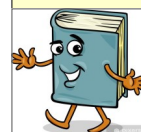
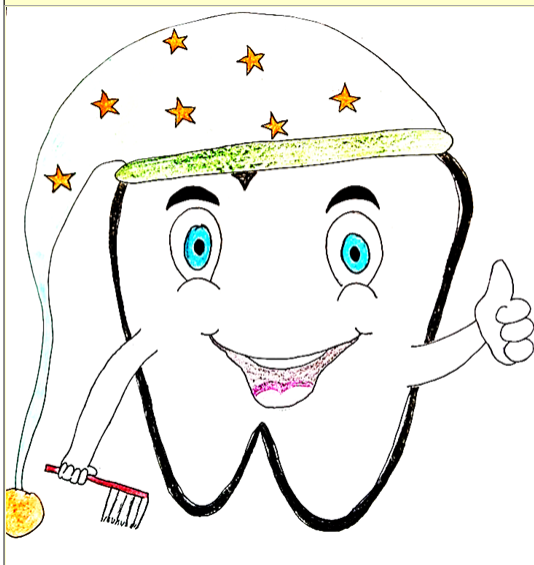
Celou cestu domů přemýšlel, jestli má Karlíka zahodit a zapomenout na něj, nebo si ho má přeci jenom nechat. Zoubkovi Karlíkovi bylo podezřelé, jak se na něj při obědě chlapec tak zvláště díval, ale netušil, co s ním Pét'a zamýšlel.

„Tak, a je to!“ oprášil si Pét'a ruce od písku, spokojený se svou prací. „Takhle tě už nikdy nevidím, fuj!“ Zoubek Karlík ležel zahrabaný hluboko v pískovišti na zahradě, kde Pét'a s maminkou bydleli. Bylo mu smutno.

„Tolik jsem mu pomohl, dávno nemusel žádné zuby mít!“

Druhý den se zase Pét'a vracel ze školy. „Ahoj mami!“ zvolal hned od dveří. Maminka k němu přistoupila blíže a chlapec nemohl uvěřit vlastním očím. „T-t-t-to je Karel?! To není možné, kde jsi ho našla?“

Maminka opravdu držela v ruce ten ošklivý zkažený mléčný zub, který si Pét'a tolik přál už nikdy nespátit... „Viděla jsem tě včera z okna, jak ho zahrabáváš...“ odmlčela se, ale než Pét'a stačil cokoliv říci, dodala: „Jsem si jistá, že bys toho v budoucnu litoval.“ Pét'a nechápal. „Ale mami...!“ chtěl opět něco říci. Maminka mu do toho ale vstoupila: „Máš už druhé zoubky a je třeba o ně pečovat, Karlík ti s tím určitě pomůže...“

Uběhlo pár let a Pět'á letos půjde již do páté třídy. Je to už velký kluk! Pět'ovy zoubky jsou nejzdravější z celé jeho třídy a může se s nimi pyšnit právě on! Karlíka den co den nosí v malé krabičce stále při sobě ve školním batohu. Za čtyři roky toho spolu spoustu zažili.

„Děkuji, maminko, děkuji, Kájo!“

JAK VZNIKLY BAŽINY

Adéla Stodolová

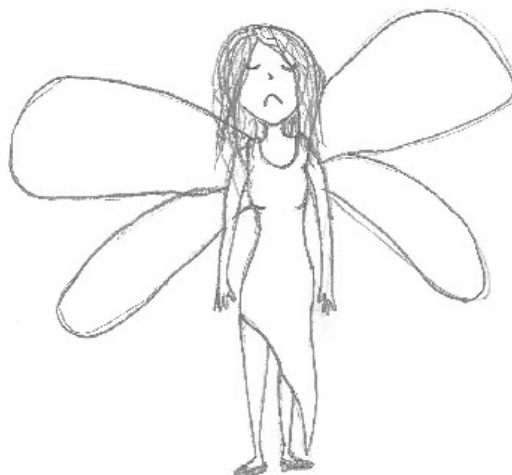
No to je vcelku jednoduché. O jedné bažině vám tu dnes povyprávím.

Byl krásný letní den a po propršené noci se na kapkách vody odrážely sluneční paprsky. Na kouzelném paloučku nedaleko lesa šuměl potůček a všechno bylo tak, jak má být. Srnky chodily opatrně jedna po druhé stezkou, jež vedla do lesíka, včelky létaly z květu na květ, aby je opylily, a vše to doplňovala příjemná sluneční záře. Všechna kouzelná stvoření právě vstala. Lesní víly se probudily jako první, aby hned při jitru nasbíraly rosu zachycenou na stéblech trávy. Po nich vstali malí obtloustlí mužáci, kteří měli za úkol toto ráno pečovat o kůru starého dubu. Vše se dělo jako každý jiný den. Vtom na palouček přistála jakási koule starých hadrů a větviček a zakutálela se do ostružinového keře. Byla to čarodějnice! Všechny kouzelné bytosti a zvířátka se lekly, ale víly v zápětí běžely na pomoc. Nikdo čarodějnici neměl moc v lásce, ale víly byly dobré duše, a tak jí pomohly vstát. „Rozhodla jsem se, že tady budu ode dneška žít," prohlásila čarodějnice. „Moje jméno je Bětka a vy budete moji přátelé!“ „Ale to přece nejde," křičel jeden z mužáků. „Tohle je náš domov!“ zahoukal druhý. „Budete se muset uskromnit," pronesla Bětka a začala si stavět z větví a klacků přístřešek.

Následující dny už nebyly jako ty předešlé. Bětka všechno, co viděla, oškubala, dělala vílám, mužíkům i zvířátkům naschvály a z překrásného paloučku se zanedlouho stalo místo plné nepořádku, které se už původním obyvatelům vůbec nelíbilo. Zvířátka začala palouček opouštět, protože už zde nerostlo tolik čerstvé trávy a protože byla na ně Bětka zlá. Mužáci začali palouček s těžkým srdcem opouštět také, protože je odtamtud Bětka vyháněla a celý palouček si chtěla nechat jen pro sebe. Víly se ale ještě nevzdávaly. Milovaly svůj palouček nadevše a jen tak ho tam zanechat napospas nějaké čarodějnici bylo pro ně nemyslitelné.

Ale jednoho dne Bětka na všechny víly nastražila past. Všem nalepila do vlasů smůlu a potom na ně vysypala jehličí. Co milovaly víly nadevše a víc než palouček, byly jejich vlasy a ty teď mají úplně zničené. Smutně se s uplakanýma očima rozloučily s paloučkem a zmizely neznámo kam.

Čarodějnice Bětka si až nyní uvědomila, že zůstala úplně sama. Víly, zvířátka i mužáci ji opustili. „Vždyť tu nikdo není, co jen si tu počnu?" bědovala Bětka. Pak se dala do pláče a plakala a plakala, až se ze všech těch slz tvořily nejprve malé loužičky, ale jak nepřestávala plakat, zaplavila celý palouček. Její slzy promočily půdu. A tak na tom místě vznikly bažiny.

KAMÍNKOVÁNÍ

S nástupem léta určitě budete chtít co nejvíce času trávit venku. A jak ten čas využít i kreativně, jsme pro vás našli:

Kameny dovedou proměnit obyčejné zákoutí v čarokrásné místo. Dokáží ozvláštnit úplně obyčejný záhon, cestičku v zahradě. Nebo třeba truhlík, květináč, mísu s rostlinami. Kdo jednou hře s kameny propadne, bývá z toho láska na celý život.

Někdo si kamínky vybírá náhodně při procházkách v přírodě. Někdo si je cíleně vozí z dovolených u moře a má jich pořádnou sbírku.

A někdo si je prostě koupí, nabídka v různých hobbymarketech a prodejnách stavebnin je obrovská.

Pak už je limitem jen fantazie.

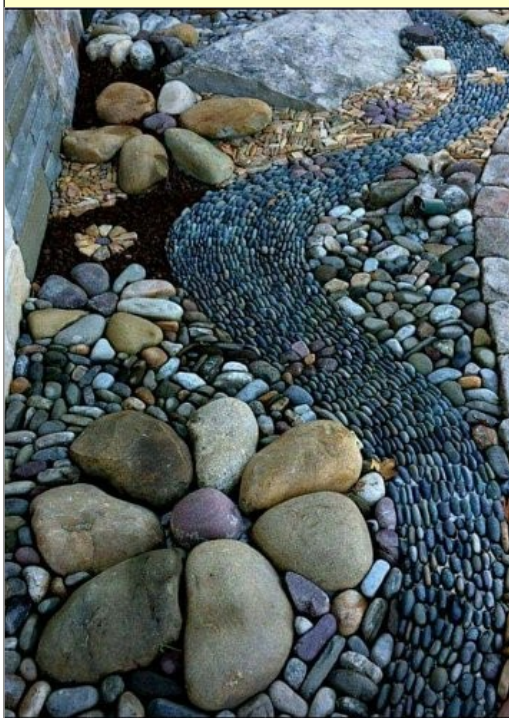
Je v podstatě jedno, jestli si člověk kamínky zkrášluje pečlivě promyšlenou velkou zahradu nebo jen malý kousek pozemku nebo si z nich dělá dekoraci do nádoby na malém balkonku. Výsledek je zpravidla zajímavý, krásný a poutá pozornost.

Je ideální čas k promyšlení si, kde by se v okolí něco dalo malými či většími kamínky zkrášlit. Udělat si plán a těšit se na jeho realizaci.

Tady je několik ukázek, jak šikovní lidé dovedou s malými kamínky pracovat a jaká přímo umělecká zákoutí vytvářejí.

Natálie Schejbalová

POHÁDKY PRO RYTÍŘE

Je pěknou tradicí v naší škole, že žáci 9. ročníku napíší sborník pohádek pro žáky 2. třídy a ten jim na konci roku předají. Letos to bylo trochu jinak. Devátáci pohádky napsali, ale vzhledem k nastalé situaci je druháčkům předat nemohli. Nahráli tedy pro ně videozáznam, který jim bude společně se sborníkem pohádek předán na začátku nového školního roku.

P

O

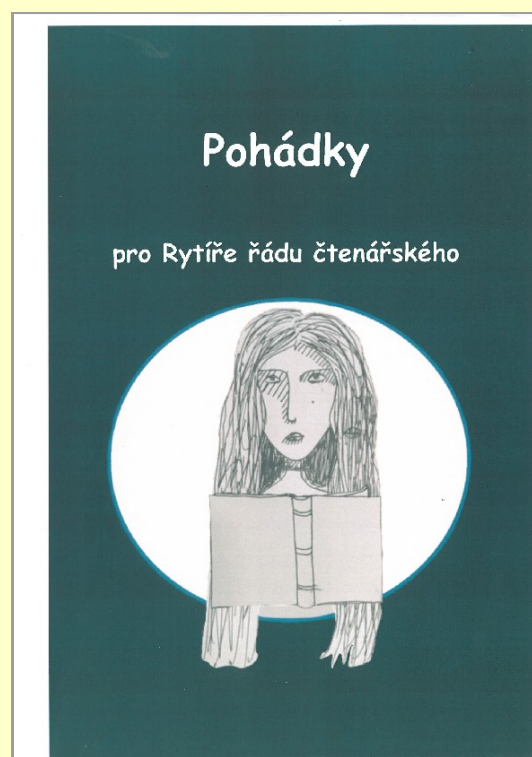
H

Á

D

K

Y

O LASKONCE, DORTU A KOLÁČI

Veronika Melšová

Jednou v jedné cukrárně, která byla na rohu ulice, byly ve výloze laskonka, dort a koláč. Najednou se laskonka začala vychloubat, jak je krásná a že ji děti milují. To se ale nelíbilo dortu a spustil: „To já jsem nejlepší, jsem čokoládový a všichni si na mě pochutnají!“ A tak se tam oba hádaly. Vtom se probudil koláč: „Co je to tu za hluk?“ řekl unaveným hlasem. „To tě nemusí zajímat“, odsekla znechuceně laskonka. „Konec konců, jsi jen obyčejný suchý koláč“, posmíval se dort. „Nejsi tak dobrý jako my, celý den jen ležíš ve výloze a nikdo si tě ani nevšimne“, ušklíbla se laskonka a začaly se s dortem zase hádat.

„A dost! Už se nehádejte, i já jsem moc dobrý, lidé si na mě pochutnají stejně jako na vás. Mám spoustu různých příchutí“, řekl koláč a laskonka s dortem se začaly smát. Najednou do cukrárny vstoupila holčička s maminkou. Ta holčička šla k výloze a dlouho se rozmýšlela. Do toho laskonka řekla: „Vezme si mě!“ „Ne, mě!“ řekl dort. A tak se tam zase hádaly. Nakonec si holčička vybrala koláč. Právě ten koláč, který byl podle mínění těch dvou suchý a obyčejný!

A tak se laskonka s dortem přestaly smát a už nikdy se nehádaly a už se nikdy nikomu neposmívaly.

O DUHOVÉM PAPOUŠKOVÍ

Jana Michálková

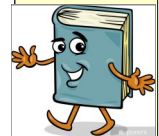
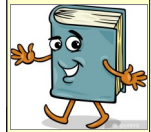
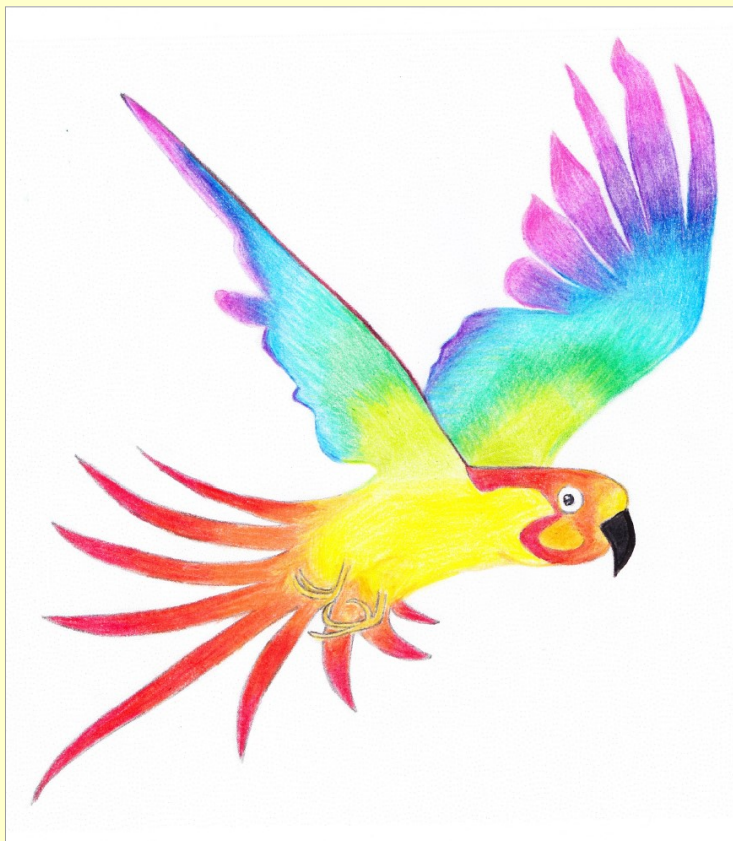
Kdysi dávno v jedné netradiční zemi se uprostřed deštného pralesa v dutině vykotlaného stromu narodil malý papoušek. Byl šťastný a hravý, brzy však začal tušit, že se liší od ostatních. Byl jim hodně podobný, až na jednu podstatnou věc, a tou bylo zbarvení. Jeho kamarádi se postupně zbarvovali a pyšnili se nádherným různobarevným peřím, kdežto papoušek zůstal šedý. V papouščí říši platí, že čím barevnější, tím lepší, takže šedý papoušek nebyl oblíbený. Trápilo ho nejen jeho zbarvení, ale hlavně zjištění, že nemá opravdové kamarády.

Po nějaké době to už papoušek nevydržel a odletěl daleko od všech. Do jiné země. Nevěděl, co si má sám počít, cítil se velmi opuštěný. Jednoho dne se rozhlížel po modré obloze a ze zoufalství ho napadlo, že polete ke slunci tak blízko, až se spálí, protože kvůli tomu ošklivému šedému peří stejně nikdy nebude šťastný. Když ho sluníčko uvidělo, varovalo papouška a zkoušelo ho přemluvit. Papoušek mu vyprávěl svůj příběh a sluníčko přemýšlelo, až dostalo nápad. Řeklo papouškovi, ať počká. Na pomoc si zavolalo ještě svého pomocníka, a to zamračený mrak. Muselo ho chvíli přemlouvat, ale nakonec sluníčko poslechl. A tak se stalo, že sluníčko nadále svítilo, ale z mraku zároveň začalo pršet.

Zmoklý papoušek myslel, že už na něj sluníčko dávno zapomnělo. Po chvíli však na obloze spatřil ještě něco moc zajímavého, co dosud neznal. Byla to krásná usměvavá duha, která ho lákala k sobě a zářila takovými krásnými barvami, že se papoušek musel podívat blíž. Téměř už přestalo pršet, a tak papoušek letěl blíž a blíž, až duhou proletěl. Hned si povšiml, že místo šedého má najednou krásné, přímo duhové peří! Byl nadšený. Duze papoušek poděkoval a ta byla také ráda, že mohla někomu pomoci, a pomalu zase zmizela.

Papoušek nezapomněl poděkovat ani sluníčku i mraku. Ten se nyní výjimečně usmíval, protože mu poprvé někdo poděkoval.

Duhový papoušek se vrátil zpět do rodné země. Nikdo ho nepoznal a všichni ho obdivovali. On však věděl, že to nejsou opravdoví přátelé. Připomněl jim jejich špatné chování. Ostatní papoušci si vše uvědomili a omluvili se mu. Slíbili, že se polepší a nikdy se už nikomu nebudou posmívat. Papoušek jim vše odpustil a všichni papoušci pak žili společně a šťastně až do smrti.

ZPÁTKY VE ŠKOLE

HRAJEME SI A TVOŘÍME:

CESTA KOLEM SVĚTA PO ČESKU

Dokonce i během dovolené v Česku se můžete cítit světově. I v České republice totiž najdete místa, která svým vzhledem i atmosférou věrně připomínají slavné destinace z nejrůznějších koutů světa.

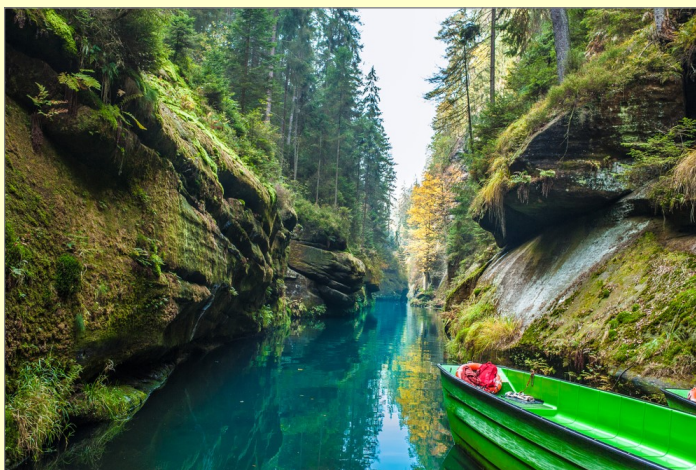
Švýcarsko

K

Národní park České Švýcarsko v okrese Děčín v Ústeckém kraji je domovem vzácných zvířat a pozoruhodných rostlin. Jméno mu dali švýcarští malíři Adrian Zingg a Anton Graff, jimž krajina podél Labe připomínala domovinu. Užijte si výlet do pohádkové říše borových lesů a hlubokých údolí, z nichž vystupují ma-

O

jestátní skalní věže, brány, rokle i celá skalní města a labyrinty. Z Hřenska vede několik stezek do okolních roklí, část cesty propojuje bludiště skal, tunelů a lávek. Některé úseky se pak dají prozkoumat pouze na člunech. Romantika těchto míst s křišťálovou vodou a pískovcovými stěnami vám bude připadat neodolatelná. Typickým symbolem parku

L

je monumentální Pravčická brána, největší skalní oblouk v Evropě, k němuž vedou dvě stezky pro pěší.

E

Amerika a Mexiko

Jámové vápencové lomy v Českém krasu propojené podzemními štolami se souhrnně nazývají Amerika. K nejznámějším patří Velká a Malá Amerika, případně Mexiko. Nacházejí se u obce Mořina, nedaleko Karlštejna. Jejich označení vzešla převážně z trampského prostředí. Největším ze skupiny míst-

M

ních lomů je Velká Amerika, impozantní kaňon, v němž se natáčely české filmy Limonádový Joe, Malá mořská víla nebo Micimutr. Přístup přímo do lomu není oficiálně povolen, přesto návštěvníci využívají zatopený lom ke koupání. Místo se turistickému zájmu přizpůsobilo, u východního konce leží parkoviště a podél severního okraje vede pěší trasa s vyhlídkovými plošinami. Po žluté značce se z Mořiny dostanete k Malé Americe i Mexiku.

Toskánsko

Italskou krajinu připomene malebná oblast v jižní části Moravy. Leží v okrese Hodonín nedaleko Kyjova. Nejhezčí výhledy na širá zelená pole a zvlněné kopce nabízí okolí vesnic Šardice, Karlín na Moravě či Svatobořic. Zajímavá místa najdete také poblíž Čejkovic, Želetic, Stavěšic, Velkých Bílovic, Věteřova, Čejče, Hovorán, Strážovic a Archlebova. Pokud se rádi kocháte svěží krajinou a s oblibou ji fotografujete, Moravské Toskánsko vás rozhodně nezklame. Typickým „italským“ městečkem je pak rozhodně Mikulov.

Kanada

Česká Kanada je rozsáhlá romantická krajina lesů a rybníků v jižních Čechách, pro niž jsou typické nižší teploty a spíše sychravé počasí. Oblast dostala „světový“ název od novináře Jaroslava Arnošta Trpáka, který jím toužil propagovat svůj rodný kraj – Jindřichohradecko. Vyhledávaná turistická destinace se rozkládá mezi městy Slavonice, Dačice, Kunžak, Nová Bystřice a Jindřichův Hradec. Populární jsou také kamenné útvary v lesích kolem Valtínova nebo pomník Járy Cimrmana u obce Kaproun, který je mimochodem vidět i z kolem vedoucí úzkokolejky – tento vlak je oblíbenou atrakcí nejen pro děti. Dalším cílem v tomto kraji může být zřícenina Landštejna. K návštěvě doporučujeme i nový dačický zámek, přitahující pozornost zelenkavou barvou, nebo zámek v Jindřichově Hradci.

Florencie

Zajímavostí je, že v místních poměrech můžete v Kanadě najít i Florencii. Právě Slavonicím se totiž přezdívá česká Florencie. Město se stalo světově proslulým díky renesančním měšťanským domkům, které lemují náměstí i okolní uličky historického centra. Jde tak o romantické město, které svou atmosférou připomíná dovolenou v Itálii. Jako na dlani ho budete mít z místní vyhlídkové věže, která je součástí kostela Nanebevzetí Panny Marie.

S

V

Ě

T

A

NEPŘEHLÉDNĚTE:

Honzík ukazuje otci vysvědčení: „Teda něco tak strašného jsem ještě neviděl“.... „Já taky ne, včera jsem to našel ve tvých věcech.“

„Tak co, Michale, jak dopadlo vysvědčení?“ chce vědět maminka. „To je přece vedlejší, mami, hlavně že jsme zdraví.“

„Co říkal tvůj otec na vysvědčení??“

„Strašně se zlobil, pane učiteli, raději se mu koukejte vyhnout!“

Pračlověk si čte vysvědčení svého syna a říká: „To, že máš 3 z lovu chápu, jsi ještě malý. Ale, že si propadl z dějepisu, který má jen dvě strany, to je hanba!“

Pepíček přinese domů vysvědčení a otec mu říká: „Tak za takové vysvědčení se dává pár facek!“ Pepíček na to: „Máš pravdu tati, pan učitel bydlí hned vedle za rohem.“

Za naši redakci Vám přejeme krásné prázdniny bohaté na zážitky - ať máte o čem psát do našeho časopisu - a po nich hodně chuti k vykročení do nového školního roku!

Odkazy:

www.i-creative.cz

mimibazar.cz

<http://www.icej.cz/>

novinky.cz

www.veskole.cz

www.google.com

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU
2015

KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012